

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 338/06
13.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović, Zvezdane Lutovac i Nikole Stanojevića, članova veća, u sporu tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženih BB, VV i GG, koje zastupa BV, advokat, radi utvrđenja ništavosti ugovora o doživotnom izdržavanju, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. 907/05 od 28.6.2005. godine, u sednici održanoj 13.4.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE revizija tužioca, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. 907/05 od 28.6.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Zaječaru Gž. 907/05 od 28.6.2005. godine odbijena je žalba tužioca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Sokobanji P. 231/04 od 25.11.2004. godine, kojom je odbijen tužbeni zahtev za utvrđenje ništavosti ugovora o doživotnom izdržavanju, zaključenog 22.1.1999. godine između sada pok. PP i tužene GG, primalaca izdržavanja, i tuženih BB i VV, davalaca izdržavanja, overen pred Opštinskim sudom u Sokobanji pod br.III R.13/99 od 22.1.1999. godine, a tužilac obavezan da tuženima naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 22.710,00 dinara.

Protiv ove presude tužilac je izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ranije važećeg ZPP, koji se primenjuje na osnovu čl. 491. stav 1. i 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz čl. 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz čl. 354. stav 2. tačka 14. ZPP, na koju revident ukazuje. Nižestepene presude su jasne, obrazložene i neprotivrečne. Sadrže sve razloge o odlučnim činjenicama.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, pobijani ugovor o doživotnom izdržavanju zaključen je između sada pok. PP i tužene GG, primalaca izdržavanja, i tuženih BB i VV, davalaca izdržavanja. Prilikom overe ugovora sačinjen je zapisnik, u kome je konstatovano da su svi ugovarači lično poznati sudiji. Pritom, bio je prisutan i svedok DD. Obzirom da je tužena GG nepismena i da će na ugovor staviti otisak kažiprsta, ovlastila je predsednika suda da je na ugovoru potpiše. U prisustvu svih ugovarača zapisničara i svedoka, sudija je pročitao strankama ugovor o doživotnom izdržavanju i objasnio im pravnu prirodu ovog ugovora, posledice koje on proizvodi i obaveze koje nastaju u slučaju njegovog važenja, ali i u slučaju raskida. Takođe, sudija ih je upozorio da imovina iz ugovora nije predmet nasleđa i da se iz te imovine nužni naslednici ne mogu namiriti.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno zaključili da su za punovažnost pobijanog ugovora o doživotnom izdržavanju ispunjeni svi zakonski uslovi, te da zahtev za utvrđenje njegove ništavosti, nije osnovan.

Pravilno su primenjene odredbe čl. 194. i 195. Zakona o nasleđivanju, kojima je regulisan pojam i oblik ugovora te vrste.

U konkretnom slučaju, i primaoci i davaoci izdržavanja bili su lično poznati sudiji, pa njihov identitet nije utvrđivan na osnovu ličnih karata. To je konstatovano i u zapisniku III R.13/99 od 22.1.1999. godine.

Prema čl. 8. Zakona o overavanju potpisa, rukopisa i prepisa ("Službeni glasnik RS", br. 39/93), pre overavanja potpisa, otiska prsta ili rukopisa, službeno lice će utvrditi identitet podnosioca, osim ako ga lično poznaje. Prema čl. 4. stav 1. tačka 1. istog zakona, za dokaz autentičnosti potpisa potrebno je da podnosilac isprave pred službenim licem svojeručno potpiše izjavu. Na ovaj način, prema stavu 2 istog člana, utvrđuje se i autentičnost otiska prsta. Prema članu 6, kada se overava otisak prsta lica koje ne zna da čita, podnosiocu se mora pročitati isprava na kojoj se overava otisak prsta. To se mora i naznačiti u potvrdi o overi.

Na osnovu čl. 19. pomenutog zakona, ministar pravde doneo je Uputstvo o obliku i načinu vođenja upisnika i o načinu overavanja potpisa, rukopisa i prepisa ("Službeni glasnik RS" br. 74/93) kojim je bliže uređen način overavanja potpisa, rukopisa i prepisa.

Osporeni ugovor zaključen je u pismenoj formi i overen od strane sudije - predsjednika suda, kome su svi ugovarači bili lično poznati. Pre overe ugovora, sudija je strankama pročitao ugovor i upozorio ih da imovina, koja je predmet ugovora, ne ulazi u zaostavštinu, tako da se iz nje ne mogu namiriti nužni nasljednici. Tužena GG, kao nepismena, na ugovor je stavila otisak kažiprsta. Potom je sudija koji overava ugovor to konstatovao i potpisao. Zaključenju ugovora prisustvovao je osim zapisničara i svedok DD, takođe lično poznat sudiji. Međutim, prisustvo svedoka identiteta u ovom slučaju i nije bilo nužno, obzirom da su svi ugovarači bili lično poznati sudiji.

Inače, nižestepeni sudovi pravilno zaključuju da je predmet ovog ugovora dovoljno određen. U ugovoru su navedeni brojevi posedovnih listova u KO ĐĐ, u koje je upisana nepokretnost, koja je predmet ugovora, pa nisu osnovani revizijski navodi da je ugovor zaključen protivno članu 194. stav 1. Zakona o nasljeđivanju.

To su razlozi što je Vrhovni sud, na osnovu člana 393. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc